

A 3506.

Jõulu Taulud

ja

Suurte Pühade Salmid

aastal 1868/69.

Kirjutand

J. Rosenberg.

Hind: 10 kapp.

Keiserliku Raatlõu
Kõn-kogu kink. 1916.



Talinnas, 1868.

Trükkitud Lindworsi pärijate kirjadega.

Jõulu Laulud

ja

Suurte Pühade Salmid

aastal 1868/9.

Keiserliku Aualiku
Raamatu-kogu kink. 1916.

Kirjutand

J. Rosenberg.



Tallinnas, 1868.

Trükkitud Lindworski pärijate kirjadega.

Dem Druck vorstehender Lieder steht von Seiten des Reval-
schen Evangelisch-Lutherischen Stadt-Consistorium kein Hinderniß
im Wege.

Reval, Stadt-Consistorium, am 12. December 1868.

Im Namen des Reval'schen Evangelisch-Lutherischen
Consistoriums:

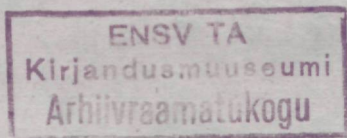
Dr. Chr. Heinr. O. Girgensohn,

Vice-Präsident.

Nr. 300.

G. Sloy, Secr.

Von der Censur gestattet. — Reval, den 16. December 1868 .



35862



I. Jõulu laulud.

Wijil: Se õnnistus on meitele.

Se Jõulo=pu, mis meite ees
Siin hiilgab tule walguses,
Meil' näitab üles armastust
Ja kallist Jõulu rõnnustust.

2. Se ilufaste ehitud,
Hea andidega walmistud.
Se on üks au ja armu töö,
Mis näitab: jõuab püha õ.

3. Kuld ehtes särab Jõulo=pu,
Ja kitust laulab meie su,
Meid kuulwad, waatwad omaksed,
Ja meie armsad wanemad.

4. Müid Jõulu laulud laulame
Ja tänu üles sadame.
Oh tule, Jeesus! wata peält
Ja kule meie laulu heält!

5. Sa oled jeda head teind,
Et me' need Jõulud jälle näind,
Ja tead kui palju lased ja
Meid weel neid päiwi pidada.

6. Oh ole Jeesus tänatud
Se eest, mis Jõuluks annatud.
Kõik hea and tuleb sinu käest,
Ei mitte inimeste wäest.

7. Müid rõmustab se õhtu meid!
Kül tänavu on palju neid,
Kes täna õhtu õhkawad,
Ei tea, kust süa lodawad.

8. Oh mõtle nende waeste peäl!
Sul armsam nende nuttu heäl,
Kel põle leiva rasukest,
Ei Jõulu-puud, ei kingitust.

9. Kas oleme neist paremad,
Et kül me' praegu röömsamad? —
Oh Jeesus! sina ise tead,
Kuis meid kõik oma meles pead.

10. Kus sündisid ja lauda sees,
Sul põlnud tuld, ei küinalt ees,
Waid pime laut ja külma täis,
Ku andis walgust, soja weis.

11. Sa tead waeste walu küll,
Ja rikkust on nüüd palju sul,
Dh pea nõu seal taewa sees,
Kuis aitad ja kõik Ilma sees.

12. Dh täida kõige südant ja
So taewaliku rõmuga.
Pea mees oma armastust,
To kõigil Jõulo õnnistust.

2.

Wõit: Mo elu Kristus ise.

Se Jeesse wõjukene,
Kes tuli Dawetist,
Dn meie Jeesukene,
Kes sündis Mariast.

2. Ta jättis Isa au
Ja taewa rõmustust,
Tõeks tegi armu nõu,
Mis pidand algmisest.

3. Küll oli imeline
Se iga inglile,
Kui Jummal — inimene
Ta tuli ilmale.

4. Kell' käsku inglid täitsid
Seäl sure hõlega,
Kui kõik ta alla heitsid
End hea melega: —

5. Siis ema süles nuttis,
Kui wäti lapsõke,
Kui mähkmetesse mattis
Se waga neitsike.

6. Oh helde Jesukene,
Kes oled jälle seal
So au sees igaweste
Ja Isa paral kael!

7. Oh, wata nende peäle,
Kes täna sündiwad
Ja kule kõige palwe,
Kes praegu paluwad.

8. Sul on kõik wõimus taewas
Ja nõrda Ma peäl ka,
Sa tead kui walus waewas
Du Ilmas elada.

9. Veel hirmsam on seal pörgus,
Kus waew on otsata,
Kui süin maa häda orgus,
Kust wõime pääseda.

10. So sellepärast tulid
Sa Isa rüppe seest
Ja inimene olid,
Meid päästsid surma käest.

11. Kõik taewa wõitwad sada,
Mis sündind ilmale,
Kes usuwad kõik seda,
Mis ja teind meitele.

12. Oh Jesus! sünni uest'
Ka meie südames,
Siis rõnu on meil tõest,
Siin kõige hädades.

13. Sa alwas lautas sündsid
Kest ösel pimedas,
Ja külma häda tundsid
Põhu peäl magades.

14. Weel alwemad ja külmad
On meie südamed,
Kui Betlehemma laudad,
Kus walgust midagid.

15. Oh soenda meid ise
So taewa tulega,
Te aset meie sise
So püha Waimuga.

3.

Wifil: So hing oh Jeesus tehku mind.

Oh wata, risti-inime,
Kui waene nüüd se Jeesuke,
Kes on küll taewast ja maad loond,
Nüüd pole ühti kasa toond.

2. Ta põlgand ära enesest
Kõik ilma au ja warandust.
Kes oli waene neitsike,
Ta wöttis emaks omale.

3. Betlemma linnas lauda sees,
Kus põlnud ust, ei hakkend ees,
Maria teda imetas,
Kes kõik mailma lunastas.

4. Üks lagund weikse söimeke,
Se oli tema kätike,
Ja padjadeks tal kõwa põhj
Ja sojaks — weikse hinge õh.

5. Sõim sõniku ja ölge peäl,
Se oli tema wodi seäl
Ja jäme rie mähtmedeks,
Ta haige ema hoidiaks.

6. Teekonna peäl ta sündmine,
Kes taewa Iša järgmine,
Kes enne maad ja taewast olnd,
Se sündides nüüd Ilma tulnd.

7. Ta nartsudes seäl külmetas,
Kui awa leht, ta wäriſes,
Kelt tuleb soe ja walgus ka,
Kõik hea ja täis and otfata.

8. Et kül on alw se neitsike
Ja waeſe mehe prudike,
Ta siiski on se Jesse juur,
Taweti soust, kes oli suur.

9. Kül wäga alw se koht ja paik,
Kus lihas ilmus taewa Päik,
Siiski se armſam taewa wäel,
Kui kuningal kuld järje peäl.

10. Ta tuli Ilma ootmata,
Kõig' Israeli teadmata:
Ni kogemata ilmub ta
So üksford jälle — kohtuga.

4.

Wijil: Nüüd ristirahwas, laulage.

Wetlemma linnas sündinud
On meil üks lapsukene,
Ja weikse lautas ilmunud
Se armas Jesukene,

Kes Paradiisis tõnutud
Ja prohvetidest kulunud
So mittu tuhat aastat.

2. Sind, tõsiſt Jumalat ma nään
Nüid oma lihas, weres,
Sepäraſt ma ſo omaſ jään
So kätſi — ſöime jures.
Et ſa kül oled wätike,
Kui inimeſe lapsuke,
Sa ſiiſki oled Jumal.

3. So armastus ſind ſuudida
Du üle wäga wötnud,
Sepäraſt pidid ſündima,
Kui kõik muud inimeſed,
Et kõikis meie ſarnane
Sa tahtſid olla täieſte
Siin kummi läſſid ſurma.

4. Sa Maaria rinnuſt toitu ſaid
Ja külma päraſt nutſid,
Kes ükſkord maad ja taewaſt löid,
Kui taewa tähed kiitſid.
Nüid inglid ſull' ka laulawad
Ja karjatsed ſeäl kulawad
Need taewa Jöulu laulud.

5. So armastuſe meresse
Ma kummuliſte langen,
Sa tõſtad mind ſiis üleſe,
Et paluda ſind julgen:
Oh wötta minu ſüdanſt ka
So ſöimekſ täna walmiſta,
Siis on mul önsad Jöulud.

6. Sind Jeesus, kõik mo elu aeg
Ma tahan armastada,
Et sa kui inimese Poeg
Meid võtšid lunastada.
Oh seu seda armastust
Mo seešt so siisse igawest,
Et sinuga üks olen.

5.

Wifil: Amen, Jeesus Kristus elab.

Misti rahwas, laulge laulud,
Sešt kallid on need pühad Jõulud,
Et Jeesus meie wennaaks saand,
Kelle päwa Abraam ootnud,
Kõik prohwetid ka uskus lootnud,
Mis meil on taewa rõmu toond.
Se on nüüd tõeks läind,
Mis Jakob unes näind:
Taewas maaga
Du ühendud,
Se tähendab:
Meil taewa ukšed lahti läind.

2. Sina, Jeesus, tulid taewast
Meid hädalisi päästma waewast,
Kust legi wõind meid aidata.
Jätšid taewa au ja ilu
Ja võtšid kandes meie walu
Suurt heldust üles-näidata.
Sešt tänan südamest,
Kõik pääsnud igawest

Surma paelust,
Kes uskudes
Ja paludes
Sind wastu wõtwad südames.

3. Oh siis Jeesus, sünni waimus
Ka meie südamete söimes
Ja anna elu, õnnistust.
Seks sa oled meile tulnud
Ja rahu mõtted on sul olnud,
Meil töid sa taewa walgustust.
Sest ole tänatud,
Et meie lunastud
Ja ta same
Seäl taewa sees
So pale ees
So rahu maitsta sinu sees.

6.

Wifil: Oh wõtkem Jumalat.
Oh wõtkem Jumalat
Suust, südamest nüüd kita,
Kes heldus igawest,
Meil annud oma poega,
Kes isa sülest tulnd
Ja sa kui wäti laps,
Et nõnda waest kül põlnd
Betlemmas enam teist.

2. Seäl kore heina peäl
Ta hingas weiste söimes;
Ei olnud temal seäl,
Mis meie lastel Ilmas,

Waid külm ja kole päik,
Ei küinla tuld, ei muud,
Ka oli lojas päik',
Ei tea, kas nähti kuud.

3. Se Jumal, kes kõik teind,
Nüid waeseks, alwaks janud,
Kes taewa au sees käind,
Nüid mähtmes kiini pandud;
Kes ütles, siis kõik sai,
Nüid nuttab aledast;
Inimest mullast löi,
Nüid on kui rinna laps.

4. Jumal sai sulaseks,
Et meid võiks õnneks teha,
Kõikis mei' sarnatseks,
Kuid pattu põlnud näha,
Ja wõttis meie seas
Üht elu elada,
Ja mitme häda sees
Silma wet walada.

5. Nüid meie lapsed kõik
Ka wõiwad õnneks sada,
Et Jeesus taewa päik',
Meid tuluud armastama.
Ta elas waesuses
Ja süiski pühaste,
Tal põlnud pattu sees,
Mis meil on rohkeste.

7.

Wifil: Müid paistab meile kauniste.

Nu olgu kõrges Jumalal',
Kes halastanud meie peäl
Ja annud oma Poja.
Se on se kõige kallim and,
Ja õnnis se andmise tund,
Sing seda andi hoja.

Wötta tõtta

Waimus senna Petlehemma, kummardama,
Kes meid tulnud lunastama.

2. Kui Jumal kõik maailma lõi,
Kõik asjad walge ette tõi —
Wõis Jumal — Jumal olla.
Müid kui meid tahab lunasta,
Peab enimeseks sündima,
Kui laps siin Alma tulla,
Ja ka wäga

Paljo waewa kannatama, kuni wimaks
Singe heidab risti sambas.

3. Kui se ka oleks korda läind,
Siis oleks Ta teist wisi teind —
Ja saatnud-taewast inglid,
Kes kurja oleks kautand,
Head walgust maa peal lautand
Ja meid ka lunastanud.

Et Ta nenda

Wõtnud teha, wõime näha, ei se põleks
Kellegile tulnud kasuks.

4. Sest tänan seda Besukest,
Kes ise Jumal igawest

Ja sündind inimeseks.
Seal alwas kohtas magab ta,
Kes kõiki võttab kaitseda;
Se on meil õnnistuseks.
Rikkad, wäesed
Alwad, põlgtud woivad sada Tema wendeks,
Taewa Isa armsaks lapses.

S.

Wisil: Kui surutud ning ärapõlgtud.
(Wie wohl ist mir, o Freund der Seelen.)

Kui sina, Jeesus, poleks tlnud
Mis oleks meiteft siis kül saand? —
Kõik mailm oleks hukka läinud,
Ei ükski poleks taewa tulnd,
Ja igaweste ofeks woinud
Meid sadan pörgus kinni hoidnud,
Ei peästmist olla lotagi,
Ehk oleks kül kõik taewa inglid
Meid jures wäes peästma tulnud,
Se poleks aitand ühtigi.

2. Sest Maja taewas tänu annab
Se Lunastaja Jeesusel,
Kes kõige Ilma pattud kannab,
Toob elu surnud hingedel.
Ja alanduses Tema tuli,
Et waimus waestel julgus oli
Ta jure tulla römuga.
Ta isa kombel heidab armu,
Teeb waimus kurwadel suurt römu,
Kõik kutsjub taewa armuga.

9. Maria kätki laul.

Wifil: Müid surnu keha mattame.

Dh Jeesus, Poja lapsuke,
Sa taewa Issa taimeke,
Kül kowa on so kätki siin,
Se weiste söim ja kore hein.

2. Dh ära nutta lapsuke,
Waid kannata kõik heldeste,
Ei paremat ei põle mul,
Mis praegu ümber panin sul.

3. Ei põle meie kodu tuas,
Waid Betlehemma lauda sees.
Ja head need maea wanemad,
Kes meile seda sowinud.

4. Dh jä sa wailkjest magama,
Mei' jäme palwet lugema,
Ja täname se armu eest,
Mis Jumal saatnud omast käest.

5. Kui poleks Jumal juhatand
Meid sia ja se paika and,
Siis poleks lastnud tuul, õ-külm
Teine teist näha meie film.

6. Sull' laulsid taewas Sarawim
Ja kiitsid sind seal Kerubim,
Müid mina soiuu sinu ees,
Sa nuttad weikse söime sees.

7. Kas Jumal on meid unustand,
Wist sia paika läffitand,
Ja seda kohta ammu näind,
Kus sa ka ise waatmas käind. —

8. Oh Jeesus, taewa tuike,
Sa elupu öis, lillike,
Oh wötta seda kõik niid heaks,
Mis taewas oled wötnud nõuks.

9. Oh maga rahus lapsuke,
Sind sojendab so emake,
Ja Josep praegu muretsseb,
Kuis meid siit home koristab. —

10. Ei nende mure aitnud neid,
Se tuli taewast seda maid.
Kõik taewas oli liikumas
Ja inglid lauldes tulemas.

11. Need karjatsed, kolm kuningast
Töid Jeesusel kingitust,
Tee mona, raha ja muud head,
Et wõisid toita oma Pead,

12. Kui pidid pelgu minema,
Egipti male ruttama
Se Herodese wiha eest,
Kes kartis riki minna käest.

10.

Waese wõera lapse Jõulu Jeesuke.

[Mk. 22, 12—14.]

(Wifil: Mo elu Kristus ise.)

Üks waene lapsukene
Weel hilja Jõulu ööl
Ta jooksis wätikene
Seäl linna ulitsal,

2. Kus maea haknad läiksid
Jõulupu tuledest
Ja lapse silma paistsid,
Kui tähed, heledast.

3. Ta nägi igas maeas
Jõulupu walgustust,
Kus lapsed ümber laulmas,
Kes tundsid rõnnustust.

4. Se paistus, laulu elin
Käis läbi haknade,
Kui taewa mängi kõlin
Se lapse kõrwusse.

5. Ta süda ärdast nuttis,
Silmad täis pisaraid,
Kui nende peäle watis,
Kes Jõulu kinki said.

6. Se laps siis mõtles nuttes
Ni kurwa melega:
Kõik lin on rõmu ehtes
Jõulupu tulega.

7. Kõik lapsed täna rõõmsad
Ja laulwad salmisid,
Ka taewas pühad inglid
Seäl tõstwad palmisid.

8. Kui isa, ema elas,
Mo öed, wennad ka,
Siis Jõulu pu meil põles
Ka mitme tulega.

9. Ma olin siis ka rõmus,
Kui olin isa maal,
Siis õnnis ema jägas
Ka Jõulu annid mul.

10. Müüd kerjan mina waene
Siin linnas, wõeral maal,
Ei kegi mind siin tunne,
Ei anna armu mul.

11. Ei ükski kutsu tuppä
Jõulu puud watama,
Koeaski anta luba
Mind laula kulata.

12. Ei anta mulle nurka,
Ei tuas, ei tua ees,
Ei kegi seda märka,
Kui kurb mo süda sees.

13. Ma tahaski muud sada,
Kui seda wadata,
Mis teiste lastel täna,
Üks teisel näidata.

14. Kõig' teiste lastel täna
Du rõmus Jõulo õ,
Mul kegi su täit anna
Ja ütle: säh laps, sö.

15. Ta nuttis wäga ärdast
Ja palus haletast,
Ei kusegilt linna maeast
Tal' antud halastust.

16. Suur oli nälg ja süa
Ta palus nuttuga,
Waid mitmest kohast lüa
Ja tappelda sai ta.

17. Siis iga wanem mötles
Seäl oma lapse peäl,
Ja Iõulu anniks kinkis,
Mis Jumal annud teäl.

18. Oh armas Issand Jeesus! —
Ni hüidis haledast —
Oh waat kui suur mo waesus,
Kel põle halasduft.

19. Mo wanemad on haudas,
Ma siin kui üksik lind.
Sa halastaja Jeesus,
Oh aita ise mind.

20. Ni warisedes palus
Ta waene külma käes,
Kunni ta filmi ilmus
Üks ime asi wäes.

21. Seäl walges ridis tuleb
Üks laps ta ette seäl,
Tal wäga armsast ütleb
Ja watab tema peäl.

22. „Ma olen sinu Jeesus,
„Keda sa palusid,
„Ja kuulsin so heält taewas,
„Kui nutsid, hulusid.

23. „Üks lapsukene olin
„Ma ka siin Ilma peäl,
„Kui tawast maha tulin
„Ja käisin siin ja seäl.

24. „Ma oma sõnas olen
„Siin Ilmas igapä
„Ja teie jures elan,
„Et kül tei' mind ei nä.

25. „Ma neid ei jätta maha,
„Kes minu taled on;
„Kül saad sa praegu näha,
„Kus elab sinu ön.

26. „Ma kõige jures olen,
„Kes tuas woi ulitsal.
„Müid sulle näitma tulin,
„Mis ülal taewa al,

27. „Kus ma sul ehitanud
„Suurt taewa Jõulupuud.
„Nääd kõrges sätentawad
„Ni tähta kui ka kuud.“

28. Siis näitas üles taewa
Pool Jesus käega,
Kus põle häda, waewa,
Waid Jõulud lõpmata.

29. Kõik taewa tähed kõrges
Kui küünlad põlesid
Ja ühe teise kõrwas
Ni väga hiilgasid.

30. Se oli se fuur taewa
Jesuse Jõulu-pu,
Kus ehitades waewa
Ta näinud, kegi mu.

31. Se waest last pea wöttis
Se Jesus Ilma seest
Ja surma läbi päästis
Siit kurja Ilma käest.

32. Müid on tal teised Jõulud,
Kui meil siin Ilma peäl,
Kus lauldaks ued laulud
Ja kõlab ingli heäl.

33. Müid on kõik unustanud
Se waene wöeras laps,
Mis ta siin kannatanud;
Tal Jesus Jõulu puuks.

34. Oh õnsad on need lapsed,
Kes Jesust usuwad,
Kus tema sõna kuulwad,
Siis tähel panewad.

35. Kõl Jesus neid kõik tunneb
Siin ja seal igawest;
Neil süa, jua annab
Sest elu weest ja puust.

II. Ue aasta laul.

11.

Wijil: Oh Jeesus ülem abimees.

Uus aasta on nüüd jälle käes
Ja wana maha jäänud,
Mil mailm Jezu armu wäes
On armu — hirmu sanud.
Oh Jumal ise aita ja
Sel aastal wastu wotta ka,
Mis sa meil armust annad.

2. Oh lase seda aastat ka
Täis sinu heldust olla,
Et ifka ligemale ka
So riik wõiks meile tulla.
Kül waene wana lõppetus
Ja walus ue hakkatus
On nüüd sel häda aeal.

3. Laf' kõiki hea lotusega
Se ue sise minna.
Ja iga ue aastaga
Meid paremaks te sina,
Et igauks kül leida wois,
Mis ihul, hingel tarwis läaks,
Kui sinu rikis elab.

4. Üks aasta tuleb, teine läab,
Kui se meil praegu tulnud,
Pääw tõuseb ja ka loja täab,
Ni kuidagi ifka olnud,

Ja inimesed sündivad
Ja teised surses lähewad,
Kui suits kõik ära kaub.

5. Sa ütled taewas waguşi:
Oh tulge inimesed
Mo jure jälle tagasi,
Kes teie surelikud.
Seäl Ilmas on teil ahastust,
Siin leiate ees rõmustust,
Mis kestab igaweste.

6. Seks lase sinu sõna heält
Meil uest kulutada,
Ni kolides kui kansli peält
So Waim meid walgustada,
Et nel aastal ueste
Sul truiks jäme tõeste
Ja teme sinu tahtmist.

7. Oh õnnista kõik pühad tööd,
Mis sinu rikis tehaks
Ja walwa ise päwad, ööd,
Et sest suurrt kasu nähaks.
Ka paganate made sees
Las' sinu püha silma ees
So walgus wõimust wõtta.

8. So saakramentid õnnista
Nüid ise äralikult
Ja iga hingel tunnista
End üles armulikult,
Ja õnnista kõik õppetust
Ni kolides kui kirikust
Ja iga ausat põlwe.

9. Oh kes sel aastal sündivad,
Neid võtta oma lapsiks
Ja kes siit surses lähewad,
Oh te neid armust õnsaks.
Mei' risti usku õnnista,
Et kõik sest wõttaks tunnista:
Sell' usu põhjaks — Jeesus.

12.

Wiiil: Sion kaebab sures hädas.

Helde Jeesus! sinu nimel
Seda aastat hakkame,
Ja sel hakkatusse päwal
Südamest sind palume,
Ole selle aasta sees
Kõikis meie abimees,
Lase sinu elu sõna
Meile rohkest kulutada.

2. Põra oma armu palet
Jälle meie waeste pool.
Sina oled se suur Joesep,
Kellel leiba ja-kõik kül.
Keela kurja, kadedust,
Wiha waenu, tigidust
Ja kõik waesust, nälja häda,
Rahwa hukkatust, ja sõda.

3. Lase oma nime kuulda
Kõige se mailma peäl,
Et ka kõik, kes lähwad mulda,
Sinu rahus hingaks seäl.

Õnnista mei' isa maad
Ja kõik Wene rigi ra'ad
Ja so oma püha riki,
Usklikuid, so lapsi keiki.

4. Õnnista, kes pari lähwad,
Tõe armastuse sees,
Kes so laual wõeraks käiwad
Sinnu püha silma ees,
Ja so armu seaduses
Wastu wõetaks ristmises.
Ole leskedele abiks,
Waeste lastel isjaks, emaks.

5. Meil, kes raskest haigeks jäwad,
Ole ise arstiks sa,
Et nad sinu abi näwad,
Kui ka peaksid surema.
Teises Ilmas kosta sa
Nende eest seal armuga; —
Jesús, ise te kui tunned
Meile, keda kohtu paned.

6. Keda sa oh Jesús aitad,
Haige wõdist elama,
Te et südamest ka mõistwad
Sind oh Jesús, tänada.
Mita neid so Waimuga,
Paremini elada,
Et kõik seda meles peawad,
Mis nad sulle tõutanud.

7. Õnnista kõik maea elu,
Põllu tööd, muud toimetust,

Wilja, lomi, meres kalu,
Kõik, kust same toidust sest.
Ja kõik kohtud, seadused
Olgu sinust õnnistud.
Sunnista, oh Jumal, keisrit
Kigi isa Aleksandrit! —

III. Kolmefünninga päwa laul.

13.

Wifil: Ma tulen taewast ülewelt.

Herodes ja Jerusaleem
Ja ka se wäike Betlehem,
Kui kuulsid Jesust sündinud,
Siis wäga ära kohkunud.

2. Eks Juda-, Israeli=maal
Olnud prohwetid küll targad seal;
Sel korral on nad rumalad
Ja paganad neist targemad.

3. Se rahwas hütaks „Israel“,
Kes kõik Jehowa kitusel
On wallitud ja kutsutud,
Kel firjas kõik, mis kulutud.

4. Sel korral on nad segamas
Ja waimu polest magamas;
Kõik kulutused unustud,
Mis Paradisis alustud.

5. Mis Jöulo öfel sündinud,
Kui taewa inglid ilmunud,
Mis Märts ümber leigatud,
Ei tea sest ise targemad.

6. Need karjatsed, muud teised ka,
So teadwad, näinud filmaga.
Kõik rahwas, mõni prohwetki
Ei tea sest aga ühtegi.

7. Need tähe=tundjad paganad
Üht tähte taewas nägewad,
Mis nemad põle enne näind,
Ja mis neil palju rõmu teind.

8. Siis nemad warsti arwawad
Ja midagi ka märkawad,
Siis nemad kõhe ruttawad,
Se tähe järel töttawad. —

9. (Sest pagana=maal otasid,
Se järel hästi watasid,
Et Israelist peab wist
So tulema üks wägew würst.)

10. Nad küsiwad Herodeselt,
Se jälle kirja tundjadelt.
Ei ja nad õiget aru seält:
Se aga sünnib ülewelt.

11. Se täht neid ise juhatab,
Mis neid ni wäga rõmustab,
Et nemad Jესust leiawad
Maria süles olewad.

12. Tal' kallid annid annawad
Ja teda omaks wöttawad.
Nad wötwad kindlast uskuda,
Et se on Ünnistegia.

13. Ta nähtaks esmalt karjastest
Ja paganate tarkadest.
Jah — Israelis waesemaißt
Ja pagana maal rikkamaißt.

14. Need ülemad ja laamad,
Need wägewad ja nõdremad,
Mad uskludes kõik tulewad
Ja Jesul südant annawad.

15. Siis leiti alwa kohtadest
Ta elamast ja olemast,
Nüüd aga au-paikades
On täna Teda otsimas —

16. Ni mitto rikkast, waesed ka
Kõik Teda wötwad paluda:
Sa armas, kallis Jesuke,
Oh ilmu nüüd ka meitele.

17. Ei kuninglikus koeas ja
Ei tahtnud Ilma sündida.
Ei falli neid ja kogunist,
Kes surelised südamest.

18. Need targad töiwad kallid hüid,
Mo warandus on — minu süid.
Mul põle kulda, wirukit,
Ei mirri — headust midagit.

19. Ka kuningad ja wägewad,
Kes usu polest tugewad,
Kõik rahwas täna laulawad
Sull' kitust, tänu annawad.

20. Oh Juda=ma, miks kohlud ja?
Eks wötta ennast römusta!
Oh Israel! miks nuttab ja?
Eks wötta röömsast öiskada!

21. Kui tuhanded nüid tulewad
Ja sind oh Jeesus, paluwad,
Sull' ennast andwad südamest,
So omaks jäma igawest.

22. Kuis tohin ma nüid laiselda
Ja ennast kõrwal pidada;
Ei pole mul teist aitajat,
Teist halastuse andejat.

23. Jah, kõige sure tuled ja
Nüid omal aset tegema.
Oh wötta minu südant ka
So söimeks täna walmista!

24. Se pime laut on se mailm,
Mei' süda on se weikse söim;
Se kore hein on meie pat,
Kus nään sind Önnistegiat.

25. Need karjatsed ja paganad
So ešimised alamad. —
Kõik Ilm saab sinust walgustud,
So tundmisega täidetud.

26. Kõik mailm on jo Sinu riik,
Sest öppeta meid ise kõik,
Mis peame täna mötlema
Ja sinu wastu räkima.

27. Kõik targad on siis targad tõest,
Kui sanud tarkust sinu käest,
Siis tundwad sinu tähtsõid:
So armu Ewangeliummid.

28. Oh anna risti rahwale
Ka seda tarkust rohkeste,
Mis saiwad need kolm tarka meest,
Kes Jesust leidsid sõime seest.

IV. Kristuse kannatamisest.

14.

Wisil: Kui surutud ning ära põlgatud.

Oh lunastatud risti-wennad,
Mis mõtted on teil südames?
Kas rõhutud ja hädalised,
Täis kurbtust olles mure sees
Nüüd mäletate seda aega,
Mil Jumal laskis oma Poega
Ni hirmsal wisil pinada,
Ja sõea meestest peksta, lüa
Ja kõige wimaks risti puu,
Kus sureb sure waluga.

2. Kui Jesus surmas hinge heitmas,
Siis waenlaste eest palus ta:
Oh Isa! anna neile andeks
Ja kõige peale halasta! —
Siis kuulwad seda mitto naerdes,
On seda hirmust pattu tehes
Mad röömsad ka weel pealegi.

Miks Jumal siis ei wihastanud,
Et oleks tuld ka maha saatnud,
Neid kantunud põrmuni. —

3. Ma mötlen: oh sa ime Jumal,
Mis oled teinud Ilma peäl,
Ei mõista seda mina rumal,
Miks Jumal rippub risti peäl,
Et se, kes jo kõik taewad lonud,
Nüüd pattused on teda ponud,
Et loom on Pojat suretand.
Töest, taewas on kõik inglid nutnud
Sel tunnil, omad silmad katnud
Ja kurvastuses wärisend. —

4. Et elu surmast läbi läinud,
Sest surnud sawad elusse.
Nüüd elu elab, surm on surmund
Ja walgus wõttab wõimusse.
Et Jumal ise ohwriks sanud,
Se kõik muud ohwrid lõppetanud
Ja täieste kõik lunastand.
Nüüd surm ei woi meid hukka mõista,
Sest Jumal wöttis lahti osta,
Ja Poeg on meie Peästjaks saand.

5. Nüüd Kolgatale lähwad kofku,
Kes ära lahkund Babelis,
Mailmal' tewad südant luffu
Ja seiswad waimus Petelis.
Nad waatwad üles risti peäle.
Ja kuulwad surma wõitja heäle:
Se kõik on täna lõppetud!

Jah lunastuse töö on tehtud,
Kõik tootuse imed nähtud,
Mis Paradisis alustud.

V. Kristuse ülestõusmisest.

15.

Wifil: Meil tuleb abi Jumalast.

Dh öiska, risti kogudus,
So Jeesus ülestõusnud!
Ta oma ime tegudes
Se põhja peäl on seisnud,
Et kül ta tappedaks,
Ta tempel rikkutaks,
Kolmandal päwal ta
Siis tõuseb wäega
Ja wõido lip ta käes.

2. Siis kurat naeris rõmuga,
Kui Jeesus ristis rippus,
Nüüd kohkus ära hirmuga,
Kui Kristus üles tõusis.
Siis pörgu wärises
Ja taewas kõlises
Inglide laulmisest,
Õnjade öisk' misest,
Et Kristus surma wõitnud.

3. Dh seda rõmu taewa sees,
Mis õnjadel siis oli,
Kui Jeesus, se suur wõido mees
Ka pörgust läbi tuli
Ja tõi seält tuhandid,

Kes wängis öhtasid,
 Taewasse elama,
 Mi kui se rōwel ka,
 Kel' Paradisi lubas.

4. Kūl suur rōöm oli Jumalal
 Ta Poega wastu wōttes,
 Kes karjus ristos Kolgatal,
 Et Iša taewas nuttis.
 Müid sadan wōidetud,
 Ta Pea rōhutud.
 Müid Paradisi uks
 On lahti — iga üks
 Wōib, senna sisse minna.

5. Oh Jesus wōtta tänu ka
 Müid pattuste juust kuulda,
 Kes täna sure rōmuga
 Sull' wōtwad kitust laulda.
 Oh ole tänatud,
 Kōik maailm lunastud
 Ja inimestele
 On lahti taewa tee,
 Mis elu siie läheb.

16.

Wisil: Oh risti rahwas laulage.
 Müid on se aeg meil jälle ka,
 Mil Kristus üles tõusnud.
 Ja kallis se suur püha-pä,
 Mil ta end naestel näitnud,
 Kes läksid wara homikul

Se hana jure nuttu näul,
Kus Josef teda pannud.

2. Need hana hoidjad nägid küll
Ta püha üles tõusmist,
Ja siiski lastsid petta weel
Neist rahwa wanematest.
Need wagad naesed ruttuga
Jüingridel' läksid ütlemä,
Mis nemad kuulnud, näinud.

3. Töest, naese läbi tuli pat
Ja naesest sündis Kristus,
Ka naesed Sünisteggiat
Seäl nägid esmalt aedas,
Kui ütles Marta, Marial:
Ka üttelge mo Peetrusel,
Et mina üles tõusnud.

4. Ja mitmes kohtas kirja sees
Du leida „pühad naesed“;
Sest mõistku jeda igamees,
Ni rikkad kui ka waesed,
Et naene on nüüd auu sees,
Kui pühaks kroniks mehe ees,
Kui Ewa Adamile.

5. Oh kogudus, Kristuse pruut,
Sa täna röömsast öiska!
Ja anna peiul kät ja suud,
Kes so eest läinud surma
Ja elu walge ette toond,
Sind peälegi kui uest loond
Ja kihland omaks prudiks.

6. Sa kuluta maailmale,
Ka waeste paganatel,
Et Jeesus tõusnud ülese
Siin eluks inimestel,
Et nõnda peame meie ka
Kõik mulla põrmust tõusema
Ja udes elus käima.

7. Oh Jeesus! ise õppeta
Sind tänama ja kiitma,
Ja ilma sinu Waimuta
Lääb kõik se töö meil tühja.
Oh anna ise meitele,
Mis peame andma sinule
Nüüd tänu ohwriks, rõmuks.

8. Sa igawene elu Würst,
Suremist uneks teinud,
Ja surma wõitja Jeesus Krist,
Meil aset wõtma läinud
Seäl taewas sinu Isa ees;
Sa olled ka mailma sees
Täna ja igaweste.

VI. Melipühi laulud.

17.

Wifil: Oh Jeesus Kristus tule sa.
Kui Jeesus jüngrid õppetas,
Siis tema neil ka töutas:
Mo Waim se peab tulema,
Teid töö sisse saatma ka.

2. Kui jüngrid olid templi sees,
Siis seisid wainus ühes koos.
Seäl lugedes nad ootfid ka
Üht kinki taewast tulema.

3. Waat, elu Wain se ilmus seäl
Ja laskis ennast nende peäl,
Ja täitis neid kõik römuga.
Ja imeliku wäega.

4. Nad rääksid wöeraid kelesid
Ja tõstsid röömsast healesid,
Suurt Lojat kõrgest tänama
Seäl mitme keele murdega.

5. Se elu Wain, kes ülewelt
Sest Ifast, Pöeast mõlemelt,
Se Jumalast sai läffitud
Ja nende peäle walatud.

6. Nad tegid jutlust wäega.
Kes kuulsid, wõtsid uskuda;
Usklikude hull kaswis ka
Ni sure usinusega.

7. Ni wöttis Jesus tajuda,
Mis tema wõtnud töuta,
Et Wain ta jüngrid römustas
Ja kõiki rohkest õnnistas.

18.

Wõsil: Müid risti rahwas laulage.
Kui jüngrid olid templi sees
Ja usjed seisid luffus,

Siis ilmus nende filma ees
Se püha Waimu walgus,
Ja täitis neid kõik wäega,
Et olid ühel mehel ka
Jo seda andi ootnud.

2. Siis kulutasid jüngri hull
Ka mitme keele murdes;
Se Waimu jõud käis kui üks wälf
Ka nende filma nähes.
Kes kulis nende jutlusest,
Se pöris kohe pattudest,
Ja sai ka Waimu andi.

3. Kui rahwas seda näha said,
Siis panid wäga imeks
Ja kuulsid ka neid seda maid,
Seäl mitme keele murdes,
Mis kulutasid Kristusest,
Kes üles tõusnud surest wäest
Ja elab kõrges taewas.

4. Ka Petrus oli nendega
Ja tõstis oma heäle:
Ta rälis Waimu wäega,
Se tuli nende peäle.
Ja rahwal seda seletas,
Mis prohwet Joel kulutas
Ja tema kirjast seisab. (Joel 3, 1. 2.)

5. Se Waimu Isand tõutand
Jo kõige liha peäle.
Kui tema meid siin walgustand
Ja kuleme ta heäle,
Siis wõime ära mõista ka,

Mis Jeesus wõtnud räkida,
Kui alles Ma peäl elas.

6. Babelis teled segati,
Et wend läks ära wennast,
Nüüd Nelipühil koguti
Kõik teled kokku kenast,
Et ühes meles, waimus ka
Ja uskus wõtšid ehita
Se, ühenduse torni.

7. Se Waim nüüd kutsub, kogub keik,
Kes elawad siin Ilmas.
Ja kõrgest paistab armu päik
Ka paganate mades.
Kõik Ilmama se ruttuga
End wõttab uskus koguda
Se Waimu tiwa alla.

Hommiko laul.

19.

Wijil: Kes Jumalat ni laseb teha.

So arm mind Jumal! õsel hoidis,
Kui pime oli kõik mailm;
So walgus minu hinges koitis,
Mo peäle watas sinu film,
Et rahulist sain hingada
Ja jälle tõusta römuga.

2. Oh Jeesus, siis kui mustad warjud
Mind katšid möda läinud ööl,
Kül oleks hopis ära matnud,
Kui poleks kaitsnud sinu hool.

Nüid päwa walgust jälle nään,
Oh aita, et sul kitust toon.

3. So armu tööd mo silmad näwad
Oh Issand jälle ueste,
Mo kõrwad sinu sõna kuulwad
Ja süda paneb tähele,
Sest alanduses ütlen ka:
So armust, Issand, elan ma.

4. Mo ihu oli tuim ja magas
Peaaegu suruu sarnane;
Sing ihust ära minna näitas,
Mo mõtted, kuhu läksite,
Ei haitsmist, kuulmist, nägemist,
Mi olin, nagu ühtegist.

5. Nüid olen, mis ma muido olin
Ja nään, et olen äratud.
Kui une wodist wälja tulin,
Siis waim sai palwes karastud.
Sa Issand, aitsid armust mind,
Suust, südamest ma tänan sind.

6. Ma tahan walgust palwes näha,
Ma tahan, kui suur wõlglane
Sind armasta ja karta, lota
So peäle, kui üks lapsoke.
Ei maksa minu oma tö,
Kui sa ai aita Jesuke.

7. Kui pean so tahtmist, Issand, täitma,
Siis wõtta armust anda mul
Ka tahtmist, jõudu täiest täita,
Mis mele pärast oleks full.

Mind sel kui iga päeval ka
Laf' sinu auks elada.

8. Et ligemist wõin armastada,
Mis sa kui mind, ka oled loond,
Ja aita et ma mõistan seda,
Mis õnnistust se käsk mull toond:
Mis omale ei sowi sa,
Se ära te sa teisel ka.

9. Sa sündida mind lastsid nõnda,
Kuid', mil' ja kusa tahtsid sa.
Oh laf' mind siis siin maa peäl olla
So armatuse märgiks ka.
Mo kindel lotus oled sa
Siin üksnes, — siud ei jätta ma.

10. Laf' ni so armo päikest paista,
Et seda tuneu rõmuga.
Oh wõtta mind, mo omad toita
Ja õppeta meid tänama,
Kül siis siud uskus tenime
Ja ennast sulle anname.

11. Oh et nüüd meie sinu tõdest,
Mis maad ja taewast täidawad,
Kül mõistaks sinu armu, tarkust,
Mis meil kui käega näitawad:
Kül wägewad so kätte tööd
Ja sinu ees ei ole ööd.

12. Sind imekspannes kummardame
Ja „meie Isa“ palume,
Ja südamest ka tunnistame,
Kõik sinu armust elame.

Jah, elu vägi oled sa,
Kõik tarkus, walgus, heldus ka.

13. Kui ma siit wiimsel elu õhtul
So taewa rahu sisse lään
Ja seal so püha-ann walgel
So igawest, suurt rikkust nään,
Siis tunnen rõmu lõpmata
Seäl püha ingli hulgaga.

20.

Õhtu laul.

Wõit: Müid hingwad inimesed.

Müid päike loja läinud
Ja meie üle käinud
Ta oma pitka teed;
Ni Loja käsku täidab
Ja seal ka walgust näitab,
Kus läinud meie silma eest.

2. Tuhanded tähed taewas
Ja ku ka nende kõrwas
Meil walgust annawad,
Siiski on ikka pime;
Ja se on väga ime,
Mis walguse jõud päikesel,

3. Et tema kõik maailma,
Mis pudub tema silma,
Ni kenast walgustab.
Oh Jeesus, päikse Loja
Ja tema ettetoja,
Weel jurem walgus on so käes.

4. Muud päikest pole taewas,
Kui sa mo helde Jesus
Jumala paral käel,
Kes uut Jerusalemma,
Kui päike siit mailma,
Weel paremini walgustab.

5. Kui so Waim mo sees pole,
Siis walgust mul ei ole,
Waid üsna pimedus,
Eh! paistku tuhat päikest
Ni taewast kui maa päikust,
Sest pole kasu hingele.

6. Mo hinge päike Jesus,
Kui mina hingau wodis,
Mo waimu walgusta,
Et ma sind unes nääksin
Ja sa mo jure jääksid
Ni päwal kui õ tundides.

7. Kui olen pattu teinud,
Elu teelt kõrwa läinud,
Siis moga kannata;
Dh Jesus leppi ära
Mo waesega weel täna
Enne kui heidan hingama.

8. Dh lasse kõig' mailmas
So lapsi sinu hõlmas
Nahu sees magada.
Ja homiku kui ärkan,
Dh aita et ma märkan,
Se armu eest sind tänada.

9. Mo ihu on nüid wäsin,
Ja hinge jõud on kassin,
Sind rohkem paluda.
Las' sinu inglid tulla,
Mo wodi ümber olla,
Mind hoida kõige kurja eest.

10. Oh kule kõik need palwed
Ja õhtu laulu salmid,
Mis tuaks praegu sul;
Ja wõtta enam anda
Meil armu, muret kanda,
Kui seda mõistab meie meel!

21.

Sõma-lana salmid.

Enne sõma.

Wõil: So hing, oh Jeesus, tehku mind.

Oh Jeesus, tule wõeraks meil,
Siis on meil süa, jua kül
Ja õnnista, mis meitele
Sa praegu pannud lauale.

2. Sa toidud kõik se ilmama
Mi rohkest oma sõnaga.
Oh anna jätku leiwale,
Kui kõrbes tegid Jeesuke.

Pärast sõma.

Wõil: Oh wõtkem Sumalat.

Oh Jeesus tänu sul,
Et sa meid jälle sõõtnud,

Mi kui sa ifka kül
Kõik toidust õnnistanud.
So armul põle äärt,
Ei legi seda wäärt,
Et ihu hingega
Pead üles armuga.

22.

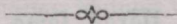
Õnnistamine.

(4 Moſ. 6, 24—26.)

Dh Jehowa Sumal sa!
Hoiä meid ja õnnista
Dma püha filma ees
Selle Alma elu sees.

2. Dh Jehowa! laſe ſa
Dma palet paista ſa
Meie peäle armuga,
Palume ſind römuga.

3. Dh Jehowa, tõsta weel
Dma palet meie peäl.
Anna oma rahuga,
Jefu armu Waimuga!



Juhataja.

| I. Jõulu laulud. | Leht |
|--|------|
| Nr. 1. Se Jõulu-pu, mis meite ees | 3 |
| 2. Se Jeesje wõsufene | 5 |
| 3. Dh wata, risti-inime | 7 |
| 4. Betlemma linnas siündinud | 8 |
| 5. Risti rahwas, laulge laulud | 10 |
| 6. Dh wõtkem Jumalat | 11 |
| 7. Au olgu kõrges Jumalal' | 13 |
| 8. Kui fina, Jeesus, põleks | 14 |
| 9. Dh Jeesus, poja lapsuke | 15 |
| 10. Üks waene lapsufene | 16 |
| II. Uue aasta laul. | |
| Nr. 11. Uus aasta on nüüd jälle käes | 22 |
| 12. Helde Jeesus! sinu nimel | 24 |
| III. Kolmekuninga päwa laul. | |
| Nr. 13. Herodes ja Jerusaleem | 26 |
| IV. Kristuse kannatamisest. | |
| Nr. 14. Dh lunastatud risti-wennad | 30 |
| V. Kristuse üleskõusmisest. | |
| Nr. 15. Dh õiska, risti kogudus | 32 |
| 16. Nüüd on se aeg meil jälle kä. | 33 |

VI. Nelipühi laulud.

| | | |
|---------|--|----|
| Nr. 17. | Kui Jeesus jüngrid õppetas | 35 |
| 18. | Kui jüngrid olid templi sees | 36 |
| 19. | Hõimiku laul. Sa arm mind, Sumal! õsel hoidis | 38 |
| 20. | Õhtu laul. Müüd päike loja läinud | 41 |
| 21. | Sõma-laua salmid. | 43 |
| 22. | Õnnistamine. | 44 |

